

udvidet til telefon- og rumaflytning uden overhovedet at have gjort sig klart, på hvilken måde man vil have udvidet den, og hvad med retssikkerhedsgarantierne? Det står der heller ikke et ord om.

Jo, det står der ganske nøjagtigt. Det er jo noget vrøvl, som hr. Keld Albrechtsen siger, fuldstændigt og aldeles og totalt vrøvl – og så har jeg været meget venlig. Der står udtrykkeligt, at det, der foreslås udvidet, er § 245 i straffeloven om vold af særlig rå karakter, som i øjeblikket kun har en strafferamme op til 4 år, og hvor den nuværende strafferamme for meddelelse af telefon- og rumaflytning er 6 år, og derfor kan der ikke meddeles telefonaflytning. Det er det ene, vi vil have med ind, og det andet, vi vil have med ind, er § 286, stk. 1. Det er den, der taler om tyveri af særlig grov beskaffenhed. Det er noget med, når man har medtaget våben i forbindelse med tyveri. Hvis det er meget store økonomiske værdier, står der også klart og tydeligt, at indgrebet kræver under alle omstændigheder, for at man kan få en domstolskendelse, at det må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. Så altså både retssikkerhedsgarantierne og nøjagtigt, hvad det er for paragraffer, er jo klart og tydeligt anført.

Sonja Albrink (CD):

I morgen er det præcis 1 år siden, at handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet kom, og selv om der desværre er gået og kommet meget på bordet siden, er det med god samvittighed, at vi i dag tager den her debat.

For CD er de synspunkter, der kom frem i debatten, ikke nye. Handlingsplanen gav bare et bredere debatforum, end vi tidligere havde haft, for i virkeligheden er mange af de ting, der står i handlingsplanen, jo noget, som vi i CD har sagt i mange år.

De to overordnede temaer i handlingsplanen, som skal indgå i de nye initiativer, hvis vi skal gøre os håb om, at vi kommer bare en flig af den stadig mere organiserede kriminalitet til livs, er bedre vidnebeskyttelse og en styrkelse af efterforskningen.

Vedrørende bedre vidnebeskyttelse. Vi har jo et udmærket princip om vidnepligt i danske retssale, men vidnerne skal jo kun forklare det, de notorisk kan huske, og har et vidne af den ene eller den anden grund mistet hukommelsen, ja, så kan retssystemet i reglen ikke gøre noget ved det. Men der kan som bekendt være mange

grunde til, at et vidne har mistet hukommelsen. Hvor ofte ser man ikke, at et vidne ikke kan huske noget som helst, fordi der i retslokalet sidder en masse tilhørere med rygmærker på, eller fordi vidnet hjemme har fået anonyme telefonopringninger om, at det nok er en god idé ikke at fortælle alt for meget.

Diskussionen om anonyme vidner har været fremme mange gange her i salen. Jeg kan da ikke afvise, at der selvfølgelig kan være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at åbne for muligheden af vidners totale anonymitet, men tilsvarende er der masser af sager, hvor vidnets identitet er helt uden betydning for sagen, og hvor der derfor ikke er nogen mening i at udsætte vidnet for den risiko, der kan ligge i at skulle stille op i retssalen med oplysninger om navn og adresse. For vidner, som enten af retssikkerhedsmæssige grunde skal give navn og identitet, eller hvis identitet giver sig selv, er det en god idé, hvis man kan hjælpe vidnet på andre af de måder, som der er foreslået i handlingsplanen.

Vedrørende styrkelsen af efterforskningen. For mig at se ligger de tungeste forslag i den del af handlingsplanen, som giver forslag til en styrkelse af efterforskningen. Jeg vil ikke komme ind på alle de ti punkter, som handlingsplanen omhandler, men der er da et par stykker, som jeg synes fortjener et lille positivt ord med på vejen.

Først og fremmest kan politiet jo selvfølgelig godt starte med at kaste håndklædet ind i ringen, hvis der ikke bliver mulighed for at trænge ind i de kriminelle organisationer. De muligheder, der i dag er for politiet for at bruge politiafagter, er i den virkelige verden ikke så meget værd. Kun hvis der åbnes mulighed for at bruge civile agenter, vil der i efterforskningen være mulighed for, at politiet kan trænge ind i det kriminelle miljø.

Jeg vil gerne her slå fast, at det jo ikke er meningen, at vi skal have civile agenter løbende hver dag. Der, hvor man skal bruge civile agenter, er jo selvfølgelig, hvis man får en bestyrket mistanke om, at nu er der et eller andet under opsejling, og så har man det instrument.

Alt for ofte har vi set, at narkodømte har store beløb, som der ikke kan gøres rede for. Samfundet har så godt som ingen mulighed for at gøre noget ved det, selv om pengene med størst sandsynlighed stammer fra narkokriminalitet, for det skal ikke alene kun bevises, at pengene stammer fra kriminalitet, men også fra hvilken